

Jak jsem sloužil v nemocnici

Ondřej a Alena Fischerovi

Na praxi na nemocniční oddělení nastoupily mladé sestřičky-studentky. Asi si vzaly příklad z lenochoda a kde mohly, tam se zašily a povalovaly. Sestřička Olga, která je měla na starost, z nich byla úplně vedle. Doslova tikala: „To je teda hrůza, líné a nic neumí! Hm, když je to nenačily ve škole, budu je to muset naučit já, co znamená být zdravotní sestřička!“ a ač jinak hodná sestra se změnila ve stíhací letectvo a s plnou parádou zahájila útok na mladé studentky. Když skončil týden a v pondělí měli nastoupit další studentici, naše sestřička byla rozhodnuta s těmi lenochody zatočit hned od začátku. A nový cíl se dostavil velmi brzy. Ráno přichází na oddělení mladý usměvavý muž - věc na zdravotní sestru sice neobvyklá, ale nijak výjimečná. Milý mladík začal slovy: „Tak mě tady máte, hlásím se do služby!“ a tím jako kdyby vztyčil před Olgou bojovou vlajku. „Takový rádobyvtipný frajírek, no počkej, na tebe si obzvlášť posvítím!“ myslí si Olga. „No to je dost že jdeš, máš půlhodinové zpoždění!“ Mladík se divil, vždyť přišel ještě dřív než měl, ale nechtěl hned ráno protestovat. Tak šup, šup, ať to lítá, ať to doženeš! „Proč ho tak péruješ? Ten vypadá takovej slušnej...“ ptala se sestřička Jana. „Zdání klame, jsou všichni na jedno brdo!“ odsekla Olga. A šup, umýt pacienta, šup převléct postel, šup zavést na vyšetření, šup zanést vzorky do laborky, šup uklidit sesternu a studentík už jen čekal, kdy půjde umývat záchodky. Byl, chudák, přímo zdrcen, takhle si svoji praxi tedy nepředstavoval. Nějak často se na oddělení začala objevovat vrchní sestra. Její záhadné inspekce vyvrcholily po obědě, kdy si zavolala stíhací letectvo do kanceláře. To ale za sebou špatně zavřelo dveře a tak všechno bylo slyšet ven až na na chodbu, kde se záhy shromáždilo snad deset špionážních uší.

„Olgo, co to děláte?“ ptala se vrchní sestra. „Proháním mu pěkně pérka!“ pochvalovala si Olga. „Zbláznila jsi se? Víš, koho tady tak proháníš? Vždyť je to náš nověj mladej doktor!“ Stíhačka zbledla, podlomily se jí nohy a zůstala s otevřenou pusou sedět. „Tak šup, šup, teď si to dej s doktorem do pořádku,“ vypoklonkovala ji vrchní sestra ven z kanceláře.

Olga si uvědomila, že házet všechny do jednoho pytle není dobré. Není moudré dělat si názor na někoho, aniž bychom ho předtím poznali. Pamatujme také na to, že i podle nás si ostatní můžou dělat názor na Pána Boha. A já bych si přála, ať se vám to představování daří, ať představujete Pána Boha správně.